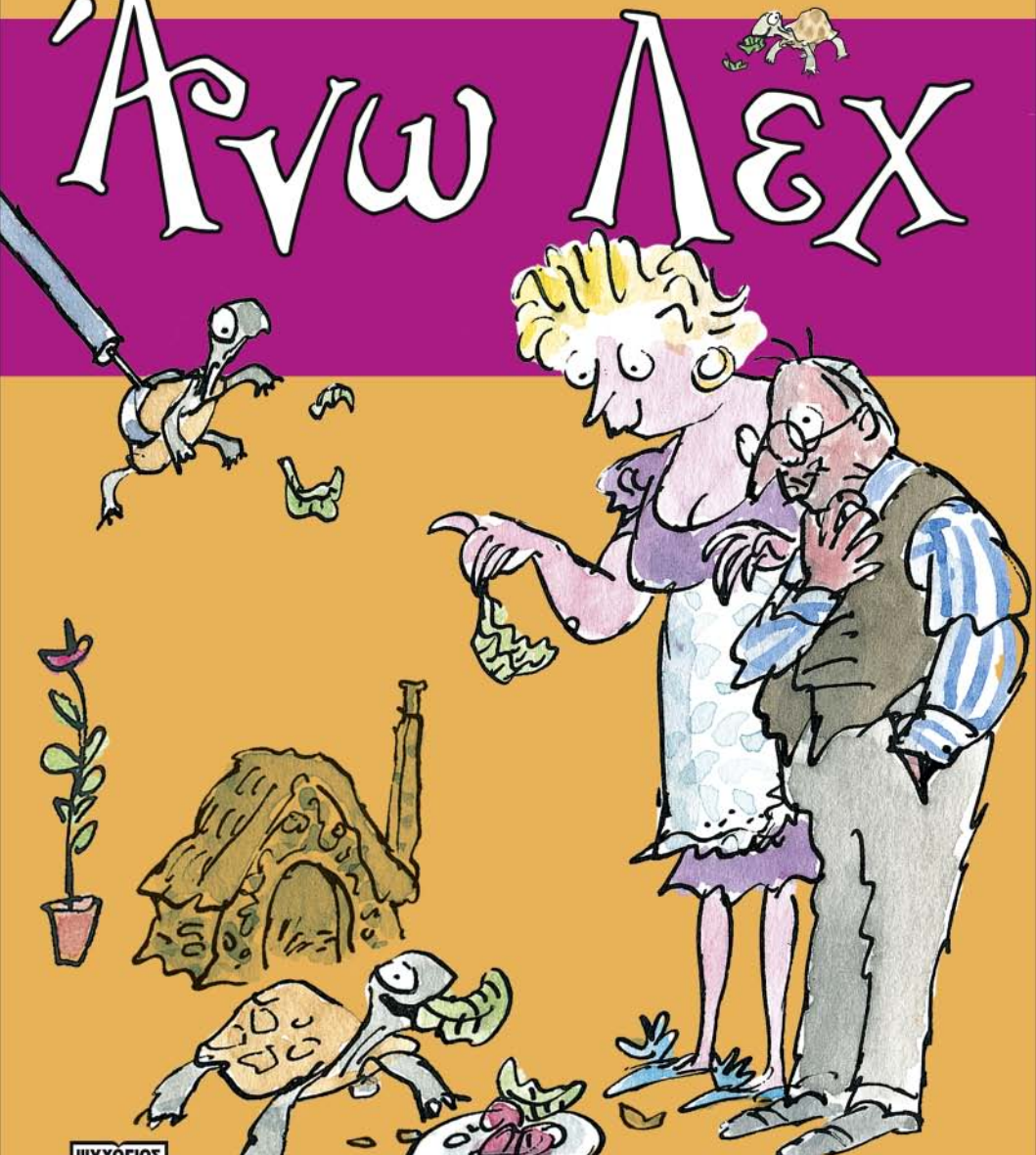

ΡΟΑΛΤ ΝΤΑΛ

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

Άνω Λεχ

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΡΟΑΛΤ ΝΤΑΛ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΟΣΑ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΔΕΝ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ

Ρόαλντ Νταλ

Ήταν πολύ ψηλός – 1,98! Το παρατσούκλι του στην Αεροπορία ήταν Ψηλέας!

Στο σπίτι του, το παρατσούκλι που του είχε βγάλει η μητέρα του ήταν «Μήλο» («Apple») γιατί στα αγγλικά υπάρχει η έκφραση «apple of my eye» («μήλο του ματιού μου»), που τη λέμε για τον πιο αγαπημένο μας άνθρωπο – και ο Ρόαλντ ήταν πράγματι ο πιο αγαπημένος της!

Όταν ήταν εννιά και τον είχαν στείλει εσωτερικό στο σχολείο, είπε ψέματα πως είχε σκωληκκοειδίτιδα γιατί ύστερα από δύο εβδομάδες είχε κιόλας νοσταλγήσει το σπίτι του. Κατάφερε να ξεγελάσει το διευθυντή και το γιατρό του σχολείου και τον έστειλαν σπίτι του. Όμως το δικό του γιατρό δεν τον ξεγέλασε και υποσχέθηκε να μην το ξανακάνει.

Στην ορθογραφία τα πήγαινε χάλια, αλλά το Scrabble τού άρεσε πολύ.

Δε συμπαθούσε τις γάτες· αγαπούσε όμως τα σκυλιά, τα πουλιά και τις κασίκες.

Ο Ρόαλντ Νταλ έγραψε το σενάριο για την ταινία του Τζέιμς Μποντ *Ζεις μονάχα δυο φορές*.

Κάποτε είχε για κατοικίδιο μια ήμερη καρακάξα.

Ήταν πολύ καλός φωτογράφος και στο πανεπιστήμιο, όταν ήταν δεκαοκτώ, κέρδισε δύο βραβεία: ένα από τη Βασιλική Φωτογραφική Λέσχη και ένα από τη Φωτογραφική Λέσχη της Ολλανδίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ

Ρόαλντ Νταλ

«Μια ιδέα για ιστορία μπορεί να σου κατέβει στο μυαλό οποιαδήποτε στιγμή της μέρας και αν δεν τη σημειώσεις επιτόπου, μπορεί να την ξεχάσεις για πάντα. Έτσι κι εγώ ψάχνω αμέσως να βρω ένα μολύβι, ένα σπιδό, μια ξυλομπογιά, ένα κραγιόν, οτιδήποτε που να γράφει, ώστε να σημειώσω μερικές λεξούλες που αργότερα θα μου θυμίσουν την ιδέα μου. Και με το που θα βρω την ευκαιρία, τρέχω στην καλύβα μου να καταγράψω την ιδέα μου σε ένα παλιό κόκκινο σχολικό τετράδιο».

Μπορείτε να μαντέψετε ποιο βιβλίο βγήκε απ' αυτή την ιδέα;

Τι λες για ένα ερμυστάσιο συκοφάντας
που φτιάχνει φανταστικά και υπέρσχα
πράγματα – και ο ιδιοκτήτης του είναι μουρλός;

Ο Τόλρηλ και το ερμυστάσιο συκοφάντας

Ο λόγος που συλλέγω καλές ιδέες είναι επειδή από μόνη της η πλοκή είναι πολύ δύσκολο να σου έρθει. Με κάθε μήνα που περνάει, οι ιστορίες γίνονται όλο και πιο σπάνιες. Κάθε καλή ιστορία πρέπει να αρχίζει με μια δυνατή πλοκή που θα «τρέχει» συναρπαστικά μέχρι το τέλος. Η μόνη μου ανησυχία όταν γράφω μια ιστορία είναι μήπως βαρεθεί ο αναγνώστης – τρέμω και μόνο στην ιδέα! Συνεπώς, όταν γράφω, προσπαθώ πάντα να δημιουργώ καταστάσεις που θα κάνουν τον αναγνώστη μου

1 Να γελάει (μέχρι που να τραντάζεται η κοιλιά του)

2 Να έχει αγωνία

3 Να μαγεύεται

4 Να ΞΕΣΗΚΩΝΕΤΑΙ και να ΣΥΝΑΡΤΙΑΖΕΤΑΙ και να λέει στον εαυτό του:

«Διάβαε και παρακάτω, διάβαε και παρακάτω! Μη σταματάς!»

Όλα τα καλά βιβλία πρέπει να περιέχουν κάποιους πολύ κακούς ανθρώπους – που πάντα έχουν πλάκα – και κάποιους καλούς. Σε κάθε βιβλίο ή παραμύθι, πρέπει να υπάρχει και κάποιος που θα τον αντιπαθείς από τα βάθη της ψυχής σου. Όσο

πιο ελεεινός και τρισάθλιος είναι κάποιος, τόσο περισσότερη πλάκα έχει να τον βλέπεις να «τσουρουφλίζεται» στο τέλος.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ Ρόαλντ Νταλ

Ο Ρόαλντ Νταλ είχε ένα πολύ αυστηρό ημερήσιο πρόγραμμα. Έτρωγε το πρωινό του στο κρεβάτι και άνοιγε την αλληλογραφία του. Στις δέκα και μισή, διέσχισε τον κήπο και πήγαινε στη συγγραφική καλύβα του όπου δούλευε έως τις δώδεκα το μεσημέρι, οπότε και επέστρεφε πίσω στο σπίτι για μεσημεριανό – που αποτελούνταν συνήθως από ένα τζιν με τόνικ, μαζί με γαρίδες Νορβηγίας με μαγιονέζα και μαρουλί. Ύστερα από κάθε γεύμα, ο Ρόαλντ και η οικογένειά του έτρωγαν σοκολάτες που τις διάλεγαν από ένα πλαστικό κόκκινο κουτί.

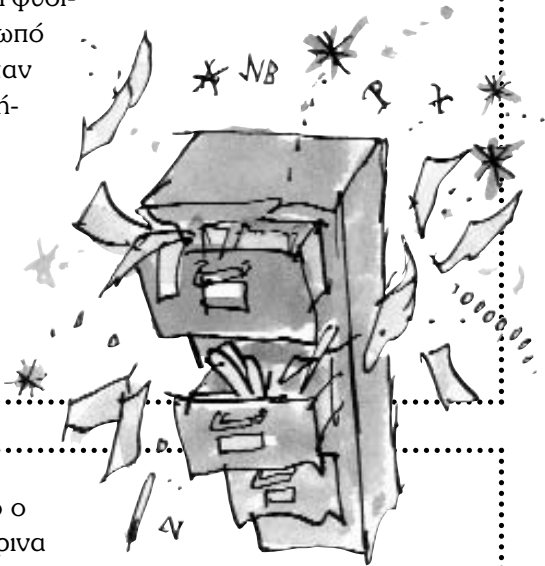

Έπειτα από ένα μικρό υπνάκο, έπαιρνε μαζί του ένα θερμός με τσάι και επέστρεφε στη συγγραφική καλύβα του για να δουλέψει από τις τέσσερις έως τις έξι. Και στις έξι ακριβώς ήταν και πάλι έτοιμος για το βραδινό του.

Πάντα έγγραφε με μολύβι και μάλιστα με ένα πολύ συγκεκριμένο, που ήταν κίτρινο και με γόμα στην άκρη. Προτού ξεκινήσει, φρόντιζε να έχει πάντα έξι φρεσκοξυσμένα μολύβια στη μολυβοθήκη δίπλα του. Αυτά κρατούσαν περίπου δύο ώρες προτού ξαναχρειασούν ζύσιμο.

Ο Ρόαλντ είχε τις παραξενιές του και με το χαρτί που χρησιμοποιούσε. Έγραφε όλα τα βιβλία του σε ένα συγκεκριμένο τετράδιο με κιτρινωπά φύλλα, το οποίο ήταν ειδική παραγγελία από τη Νέα Υόρκη. Έγραφε και ξανάγραφε, ώσπου να σιγουρευτεί ότι και η παραμικρή λέξη ήταν όπως την ήθελε. Και φυσικά πετούσε πολύ απ' το κιτρινωπό χαρτί. Μια φορά το μήνα, όταν πια το τεράστιο καλάθι των ακρήσιμων ήταν έτοιμο να ξεχειλίσει, άναβε μια μεγάλη φωτιά έξω από την καλύβα και τα έκαιγε – σύντομα, ο ένας τοίχος είχε πάψει να είναι άσπρος, αφού είχε μαυρίσει από το καπνό.

Κάθε που τελειωνε ένα βιβλίο ο Ρόαλντ, έδινε το πάκο από κίτρινα χαρτιά στη Γουέντι, τη γραμματέα του, κι εκείνη τα δακτυλογραφούσε για να στείλει, ολοκληρωμένο και καθαρογραμμένο, το χειρόγραφο στον εκδότη.

ΓΝΩΡΙΣΤΕ
ΤΟΝ

Κ
Ο
Υ
Ε
Ν
Τ
Ι
Ν

Μ
Π
Λ
Ε
Ι
Κ

«Ο καλύτερος εικονογράφος παιδικών βιβλίων στον κόσμο σήμερα!» Ρόαλντ Νταλ

Οι εικόνες του Κουέντιν Μπλέικ συντροφεύουν ιδανικά τα κείμενα του Ρόαλντ Νταλ, αλλά όταν ο Ρόαλντ άρχισε να γράφει, είχε συνεργαστεί με πολλούς διαφορετικούς εικονογράφους. Ο Κουέντιν άρχισε να δουλεύει μαζί του το 1976 (το πρώτο βιβλίο που του εικονογράφησε ήταν *Ο Πελώριος Κροκόδειλος*, που εκδόθηκε το 1978) και από τότε δούλεψαν αποκλειστικά μαζί μέχρι το θάνατο του Ρόαλντ. Ο Κουέντιν κατέληξε τελικά να εικονογραφήσει όλα τα βιβλία του Ρόαλντ Νταλ, εκτός από ένα!

Για να λέμε την αλήθεια, ο Κουέντιν είχε ένα σχετικό άγχος που θα δούλευε με έναν τόσο διάσημο συγγραφέα, αλλά όταν άρχισαν να συνεργάζονται στο *ΜΦΓ*, είχαν γίνει κιόλας κολλητοί. Ο Κουέντιν δεν είχε ιδέα πως ο Ρόαλντ ετοιμάζε κάποια νέα δουλειά, μέχρι που έπαιρνε στα χέρια του το χειρόγραφο. «Θα διασκεδάσεις πολύ μ' αυτό», του έλεγε καμιά φορά ο Ρόαλντ· ή: «Μ' αυτό μπορεί να δυσκολευτείς λιγάκι». Ο Κουέντιν έκανε πολλά προσχέδια για να τα δείξει στον Ρόαλντ και να ακούσει τη γνώμη του. Του Ρόαλντ του άρεσε να έχουν πλούσια εικονογράφηση τα βιβλία του – κι έτσι ο Κουέντιν κατέληξε να φτιάξει για το *ΜΦΓ* τις διπλάσιες ζωγραφιές απ' ό,τι του είχε ζητηθεί αρχικά.

Το αγαπημένο βιβλίο του Κουέντιν Μπλέικ είναι το *ΜΦΓ*. Όταν δεν είχε αποφασίσει ακόμα τι παπούτσια θα φορούσε ο *ΜΦΓ*, ο Ρόαλντ του έστειλε με το ταχυδρομείο ένα από τα παλιά του σανδάλια – και αυτά ζωγράφησε τελικά!

Ο Κουέντιν Μπλέικ γεννήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου του 1932. Η πρώτη του ζωγραφιά δημοσιεύτηκε όταν ήταν δεκαέξι χρόνων, ενώ έχει γράψει και εικονογραφήσει και δικά του βιβλία, εκτός από του Ρόαλντ Νταλ. Δίδαξε επίσης εικονογράφηση στη Βασιλική Σχολή Καλών Τεχνών για είκοσι χρόνια – είναι ένας αληθινός καθηγητής πανεπιστημίου! Το 1999 ήταν ο πρώτος που πήρε το Βρετανικό Βραβείο Παιδικού Βιβλίου. Το 2005 έλαβε την ανώτατη τιμητική διάκριση στη Βρετανία για τις υπηρεσίες του στην παιδική λογοτεχνία.

ΑΧ, ΚΑΙ ΝΑ 'ΣΟΥΝ ΚΙ ΕΣΥ ΜΑΖΙ...

ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΟΥ ΡΟΑΛΤ ΝΤΑΛ

ΠΑΣΧΑ

Ο πατέρας του Ρόαλντ Νταλ πέθανε όταν ο γιος του ήταν μόλις τριών ετών κι έτσι αυτός και τα αδελφία του μεγάλωσαν μόνο με τη μητέρα τους. Κάθε Πάσχα νοίκιαζαν ένα σπίτι στο Τένμπι της Ουαλίας και πήγαιναν εκεί όλοι μαζί. Το σπίτι λεγόταν «Το Ξυλόσπιτο» και ήταν ακριβώς δίπλα στη θάλασσα. Όποτε είχε παλίρροια, τα κύματα έσκαγαν πάνω στον έναν τοίχο του σπιτιού. Ο Ρόαλντ και οι αδελφές του μάζευαν πολλές φορές σαλιγκάρια της θάλασσας και τα έτρωγαν πάνω σε μια φέτα ψωμί με βούτυρο.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Οι καλύτερες απ' όλες ήταν οι καλοκαιρινές διακοπές. Από τότε που ο Ρόαλντ ήταν τεσσάρων μέχρι που έγινε δεκαεφτά, πήγαιναν κάθε καλοκαίρι με την οικογένειά του στη Νορβηγία. Δεν υπήρχαν επιβατικά αεροπλάνα τότε, κι έτσι το ταξίδι ήταν μια ατέλειωτη περιπέτεια. Ήθελες τέσσερις μέρες να πας και άλλες τέσσερις να γυρίσεις! Και το ταξίδι με το πλοίο από το Νιούκασλ στο Όσλο κρατούσε δυο μέρες και μια νύχτα – αφήστε που ο Ρόαλντ υπέφερε και από ναυτίες.

Όταν πια έφταναν σ' αυτό που ο Ρόαλντ αποκαλούσε «Το μαγικό νησί», το νησί Χιόμπε σε ένα νορβηγικό φιόρδ, η οικογένεια πήγαινε για μπάνιο και ηλιοθεραπεία, πλατσούριζε στα ρηχά ή πήγαινε για ψάρεμα. Όταν ο Ρόαλντ ήταν εφτά, η μητέρα του αγόρασε μια βάρκα με μηχανή και έτσι άρχισαν να εξερευνούν κι άλλα νησιάκια.

«Κρατιόμασταν καλά από τις άκρες του μικρού άσπρου σκάφους μας και σκίζαμε τα πελώρια αφρισμένα κύματα που μας έκαναν μούσκεμα μέχρι το κόκαλο, ενώ η μητέρα μου χειριζόταν το πηδάλιο της μηχανής. Υπήρχαν φορές –δε σας κάνω πλάκα– που τα κύματα ήταν τόσο μεγάλα, ώστε μας κατάπιναν κανονικά και ο κόσμος χανόταν από τα μάτια μας... Θέλει μεγάλη δεξιότητα να χειρίζεσαι μια τόσο μικρή βάρκα σε τέτοιες θάλασσες... Όμως η μητέρα μου ήξερε καλά τι έκανε και ποτέ δε νιώσαμε φόβο».

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ

Ρόαλντ Νταλ

Όταν ο Ρόαλντ Νταλ ήταν δεκαέξι, αποφάσισε να πάει μόνος του διακοπές στη Γαλλία. Πέρασε τη Μάγνη από το Ντόβερ στο Καλέ με 24 λίρες στην τσέπη (που το 1933 ήταν πολλά χρήματα). Ο Ρόαλντ ήθελε να δει τη Μεσόγειο κι έτσι πήρε τρένο πρώτα για το Παρίσι και μετά για τη Μασσαλία, όπου και ανέβηκε στο λεωφορείο και διέσχισε όλο τον παραλιακό δρόμο μέχρι το Μόντε Κάρλο. Κατέληξε σε ένα μέρος που λεγόταν Σεν Ζαν Καπ Φερά και έμεινε εκεί δέκα μέρες, τριγυρίζοντας μόνος του και κάνοντας ό,τι τραβούσε η ψυχή

του. Ήταν η πρώτη του γεύση απόλυτης ελευθερίας – και η αίσθηση του τι σήμαινε να μεγαλώνεις και να μπαίνεις στην ενηλικίωση.

Στην επιστροφή έκανε ακριβώς το ίδιο δρομολόγιο, μα όταν έφτασε στο Ντόβερ, του είχαν τελειώσει όλα τα χρήματα. Ευτυχώς, ένας συνεπιβάτης του του έδωσε δέκα σελίνια (κάτι σαν 40 λεπτά σημερινά!) για να πάρει το τραμ ως το σπίτι του. Ο Ρόαλντ δεν ξέχασε ποτέ αυτή την πράξη καλοσύνης και γενναιοδωρίας.

Όταν ο Ρόαλντ ήταν δεκαεφτά, γράφτηκε στην «Εξερευνητική Ομάδα Ιδιωτικών Σχολείων» και πήγε στη Νέα Γη του Καναδά. Μαζί με τριάντα ακόμη αγόρια, πέρασε τρεις εβδομάδες περιδιαβάζοντας σε ένα δύσβατο ερημότοπο με το τεράστιο σακιδιό του στην πλάτη. Ήταν τόσο βαρύ, που κάθε πρωί έπρεπε να τον βοηθάει κάποιος για να το πάρει στους ώμους. Τα αγόρια τρέφονταν με φακές και ψιλοκομμένο αποξηραμένο κρέας διατηρημένο σε λίπος, ενώ δοκίμασαν να φάνε και βραστά βρύα και λειχήνες γιατί τους θέριζε η πείνα! Ήταν μια αληθινή περιπέτεια και ο Ρόαλντ ένιωθε πια δυνατός και έτοιμος να αντιμετωπίσει τα πάντα.

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΤΟΥ Ρόαλντ Νταλ

Το 1929, όταν ήταν δεκατριών, ο Ρόαλντ Νταλ πήγε εσωτερικός σε ιδιωτικό σχολείο. Σίγουρα θα περιμένατε πως θα έπαιρνε τέλειους βαθμούς στα φιλολογικά και στη γλώσσα – έλα όμως που οι βαθμοί του μόνο τέλειοι δεν ήταν!

Γ' τρίμηνο, 1930 (14 ετών), Έκθεση-Έκφραση

«Δεν έχω ξανασυναντήσει μαθητή που να γράφει με τέτοια εμμονή το εντελώς αντίθετο από αυτό που εννοεί. Φαίνεται παντελώς ανίκανος να καταθέσει τις σκέψεις του στο χαρτί».

Τα σχόλια των καθηγητών μου στους ελέγχους έχουν μεγάλο ενδιαφέρον. Ορίστε τέσσερα από αυτά, όπως ακριβώς ήταν γραμμένα στα πρωτότυπα έγγραφα.

Β' τρίμηνο, 1931 (15 ετών), Έκθεση-Έκφραση

«Βασικό χαρακτηριστικό του η προχειρότητα. Λεξιλόγιο ανύπαρκτο, προτάσεις παντελώς ασύντακτες. Μου θυμίζει καμήλα».

Γ' τρίμηνο, 1932 (16 ετών), Έκθεση-Έκφραση

«Αυτό το παιδί είναι ένα νωθρό και αγράμματο μέλος της τάξης».

Β' τρίμηνο, 1932 (16 ετών), Έκθεση-Έκφραση

«Μονίμως οκνηρός. Ιδέες περιορισμένες».

Μην απορείτε που τότε δε μου είχε περάσει ποτέ από το μυαλό να γίνω συγγραφέας.

Ανακαλύψτε περισσότερα για τις μέρες του Ρόαλντ Νταλ στο σχολείο, στο Αγόρι: Ιστορίες από την παιδική μου ηλικία.

Ο Ρ ό α λ ν τ ι α λ

«Νομίζω πως το νούμερο ένα χαρακτηριστικό που πρέπει να έχει ένας άνθρωπος είναι η καλοσύνη, η ευγένεια. Το βάζω πρώτο ακόμη κι από το θάρρος ή τη γενναιότητα ή τη γενναιοδωρία. Αν είσαι καλός άνθρωπος, αυτό αρκεί».

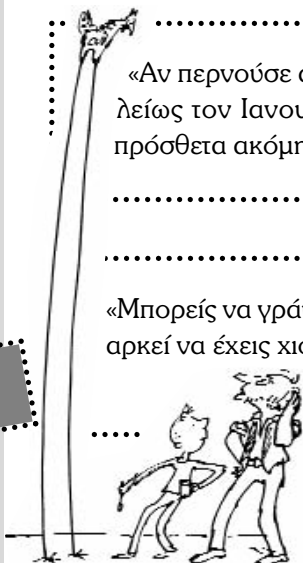

«Έχω πειστεί πως οι μεγάλοι έχουν ξεχάσει εντελώς πώς είναι να είσαι παιδί πέντε έως δέκα ετών... Εγώ πάλι μπορώ να θυμηθώ ακριβώς πώς ένιωθα τότε. Είμαι σίγουρος πως μπορώ».

«Όταν πρωτοσκέφτηκα να γράψω τον *Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας*, είχα σκοπό να μη βάλω καθόλου παιδιά στην ιστορία!»

«Αν περνούσε απ' το χέρι μου, θα αφαιρούσα τελείως τον Ιανουάριο από το ημερολόγιο και θα πρόσθετα ακόμη έναν Ιούλιο».

«Μπορείς να γράψεις σχεδόν οτιδήποτε για παιδιά, αρκεί να έχεις χιούμορ».

ΛΕΞΙ:

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

ΡΟΑΛΝΤ ΝΤΑΛ

Άνω Λεχ

Ο κύριος Χόπι είναι ερωτευμένος με τη γειτόνισσά του, την κυρία Σίλβερ. Αλλά εκείνη δίνει όλη την αγάπη της στη χελώνα της, τον Άλφι. Μια μέρα, η κυρία Σίλβερ ρωτάει τον κύριο Χόπι πώς θα μπορούσε να κάνει τον Άλφι να μεγαλώσει λιγάκι, και ξαφνικά ο κύριος Χόπι βρίσκει την απάντηση μέσα στα βάθρα της καρδιάς του. Λίγα μαγικά λόγια και κάμποσα μαρουλόφυλλα θα φτάσουν άραγε για να γίνει επιτέλους ευτυχισμένος ο κύριος Χόπι;

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Διαβάστε και τα άλλα βιβλία του διάσημου συγγραφέα που κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.

www.roalddahl.com

...και για νεαρούς αναγνώστες με απαιτήσεις

THE ROALD DAHL
FOUNDATION

ROALD DAHL
MUSEUM AND
STORY CENTRE

10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα από την πώληση αυτού του βιβλίου διατίθενται για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Βλ. στο εσωτερικό του βιβλίου για λεπτομέρειες.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psychogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 07911